

[Udenrigsministeren.]

strilandene, herunder Danmark, over for en stor opgave, som imidlertid må løses, hvis vi skal leve op til vore løfter og de forventninger, der hermed er skabt. Det er ikke forpligtelser, som skal eller kan opfyldes inden for en bestemt tidsfrist. Det er forpligtelser til over en årrække at skabe forudsætninger for, at handel kan træde i stedet for bistand.

Når jeg i slutningen af februar rejser til Afrika for at aflægge besøg i en række af de afrikanske stater, har det bl. a. det formål gennem et besøg at få et personligt indtryk af, hvilke muligheder der foreligger for en forøget indsats for salg af danske varer på disse markeder. Man må vel regne med, at jeg under forhandlingerne med disse landes myndigheder vil blive mødt med spørgsmålet om, hvad vi bl. a. fra dansk side vil gøre, for at udviklingslandene får valutariske muligheder for at kunne betale for en udvidet import fra industri-landene. Det er mit håb, at jeg med folketingets tilslutning vil kunne svare, at vi fra dansk side ikke alene ser med forståelse på bestræbelserne for inden for det handelspolitiske område at gennemføre særlige foranstaltninger til gavn for udviklingslandene, men at vi også vil være villige til at lade handling følge på ord.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til det høje tings hurtige og velviljige behandling.

Handelsministeren (Lars P. Jensen): Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om indseende med priser*.

Lovgivningen om indseende med priser går tilbage til 1956. Den blev ved lovforslag af 4. oktober 1962 optaget til revision og fik sin nuværende udformning som en del af helhedsløsningen i 1963. Efter lovens § 7, stk. 2, skal forslag til revision fremsættes for folketinget inden 1. april 1965.

Denne revisionsbestemmelse må ses på baggrund af, at loven om indseende med priser i § 2, stk. 3, bestemmer, at der, medmindre særlige forhold gør sig gældende, ikke i de af monopoltilsynet i henhold til loven fastsatte priser vil kunne indregnes lønomkostninger med større beløb end de den 25. februar 1963 gældende lønninger

med tillæg af dyrtidsreguleringer pr. 1. marts 1963 og de i lov af 13. marts 1963 om forlængelse af kollektive overenskomster til-ladte forhøjelser.

Denne begrænsning i adgangen til at indregne lønstigninger i priserne kom også til at gælde på de monopolprisbestemte områder, idet indseendeloven fastslår, at denne lovs regler for fastsættelse af priser og avancer finder tilsvarende anvendelse ved monopoltilsynets fastsættelse og godkendelse af priser i henhold til monopol-loven.

Disse særlige bestemmelser for monopoltilsynets fastsættelse og godkendelse af priser vil ved bortfaldet af loven af 13. marts 1963 være uanvendelige. I stedet foreslås det, at monopollovens regler herom i fuld udstrækning kommer til anvendelse i loven om indseende med priser. Dette indebærer ikke, at enhver løn- og omkostningsstigning skal kunne kræves godkendt af monopoltilsynet. Der må som hidtil tages hensyn til, at effektivitetsforbedringer medfører besparelser i produktionen og forhandlingen af varerne.

De øvrige bestemmelser i lov om indseende med priser foreslås med visse ændringer og tilføjelser opretholdt.

Hjemmelen i § 1 til at foretage prisundersøgelser er uændret. Oprindeligt kunne sådanne undersøgelser kun foretages efter anmodning af forbruger-, producent- eller handelsorganisationer, men ved sidste revision af loven blev det i lovteksten tilføjet, at disse undersøgelser også kunne finde sted på monopoltilsynets eget initiativ. Herefter er det fundet overflødigt fortsat i teksten at anføre, at organisationerne kan anmode om, at prisundersøgelser foretages. Den ændrede formulering af denne lovbestemmelse tilsigter i øvrigt kun at tydeliggøre, at prisindseendeloven på samme måde som monopolloven ikke finder anvendelse på offentlige virksomheder og på løn- og arbejdsforhold.

Det foreslås i § 2 ligeledes at bevare adgangen til fastsættelse af prisstop og højestepriser. Disse beføjelser til direkte indgreb i prisdannelsen har ganske vist hidtil kun været anvendt i begrænset omfang, men jeg vil alligevel mene, at opretholdelsen af hjemmelen som en art beredskabsbestemmelse vil være nødvendig. Da ændringer i